

ki naj ne bi bile naložene, veliko nižji od skupnega zneska globe, ki jo Komisija namerava naložiti Italiji, ni razumljivo, zakaj so bile sprejete pavšalne korekcije, ki so vsekakor nesorazmerne in pretirane. Zato je torej poleg očitne pomanjkljivosti obrazložitve prišlo tudi do kršitve načela sorazmernosti.

2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka (člen 269 PDEU, prej člen 253 ES) z vidika pomanjkljivosti obrazložitve. Kršitev načela sorazmernosti. Kršitev člena 6(3) PEU z vidika kršitve bistvenih načel zaupanja v pravo, pravne varnosti, prepovedi retroaktivnosti materialnopравnih določb. Kršitev člena 32(5) Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1). Kršitev načela „*ne bis in idem*“.

Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija na podlagi preiskave, začete leta 2003, sprejela korekcijo za državo članico za proračunsko leto 2009 v zvezi z organizacijo sistema povračil plačilnih agencij, ki je bila izračunana glede na primere, za katere Komisija – ker jih ni pravočasno obravnavala v skladu s skupnostnimi določbami, veljavnimi v času dejanskega stanja – šteje, da zanje velja nova ureditev, in da se torej zanje uporablja tako imenovano pravilo 50-50, določeno z Uredbo (ES) št. 1290/05. Zadevna finančna korekcija je nezakonita, ker državi članici avtomatsko nalaga kritje 50 % zadevnih zneskov, določeno v členu 32(5) Uredbe (ES) št. 1290/05, ki se nezakonito retroaktivno uporablja glede preiskave o upravljanju z dolgovi, katere predmet je predvsem „položaj, ugotovljen v letih 2002/2003“, kar je izrecno priznala sama Komisija. Poleg tega je bila Italijanski republiki za primere, ki so bili predmet pregleda, z Odločbo Komisije C(2007) 1901 z dne 27. aprila 2007 že naložena 50-odstotna finančna korekcija na podlagi člena 32 Uredbe 1290/05. Tako je Komisija z izpodbijanim sklepom za iste primere in na podlagi istih očitkov uporabila dodatno finančno korekcijo, ki dosega 100 % znesek neizterjanih dolgov. Zato je po več letih nezakonito in nesorazmerno naložiti dodatno sankcijo v višini 50 %, ob očitnem kršenju načela „*ne bis in idem*“.

3. Tretji tožbeni razlog: prenehanje pristojnosti Komisije za sankcioniranje. Potek razumnega roka za dokončanje zadevnih preiskav. Kršitev člena 32(5) Uredbe (ES) št. 1290/05. Kršitev načela „*ne bis in idem*“.

Tožeča stranka podredno, za primer, da bi se člen 32(5) Uredbe (ES) št. 1290/05, ki ga je Komisija v okviru zadevnih preiskav uporabila retroaktivno, štel za procesno določbo, zatrjuje nezakonitost zgoraj navedene korekcije, ker je potekel štiriletni rok za izvajanje pristojnosti Komisije za sankcioniranje. Še bolj podredno se tožeča stranka sklicuje na nezakonitost zadevnih korekcij, ker je potekel razumen rok za zadevne preiskave. Ker preiskave niso bile končane v razumnem času (od njihovega začetka je poteklo celih osem let), je za državni proračun že nastala znatna škoda zaradi Odločbe Komisije C(2007) 1901 o 50-odstotni finančni korekciji, ki se nanaša na iste primere kot izpodbijani sklep, ob očitnem kršenju načela „*ne bis in idem*“.

Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Italija proti Komisiji

(Zadeva T-45/11)

(2011/C 80/55)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Komisije C(2010) 7893 konč. z dne 10. novembra 2010, o katerem je bila Italijanska republika uradno obveščena z dopisom SG-Greffe (2010) D/18018 z dne 11. novembra 2010 in s katerim je bila zavržena napotitev zadeve COMP/M.5960 – Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo, razglasi za ničen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper sklep Komisije, s katerim je bil zavržen predlog italijanskega organa, pristojnega za konkurenco, za napotitev v smislu člena 9 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, str. 1) glede koncentracije, priglašene Komisiji, s katero bi družba Crédit Agricole S.A. prek odvisne družbe Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza S.p.A. pridobila izključen nadzor nad družbo Cassa di Risparmio della Spezia S.p.A., ki je trenutno pod nadzorom družbe Intesa Sanpaolo.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov:

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 9 Uredbe (ES) št. 139/2004, ker je Komisija štela, da je predlog za napotitev prepozen in neobrazložen.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 9(2)(a) in (b) ter (3), prvi pododstavek, točka (b), in drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 139/2004 ter na pomanjkljivost obrazložitve.

Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija napačno pripisala pomen dejstvu, da naj se tržni deleži po koncentraciji ne bi spremenili. Družba Crédit Agricole naj bi namreč te tržne deleže dosegla s koncentracijo in ne z notranjo širitvijo, kot družba Intesa Sanpaolo pred koncentracijo. Torej je to imelo posledice za trg storitev bančnega poslovanja s prebivalstvom v pokrajini.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 9(2)(a) in (b) ter (3), prvi pododstavek, točka (b), in drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 139/2004 ter na pomanjkljivost obrazložitve.

Tožeča stranka meni, da v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, pokrajinski trg storitev bančnega poslovanja s prebivalstvom obstaja: uporabniki takih storitev se namreč neradi premikajo, drugi ponudniki pa težko vstopijo na pokrajinski trg, ki je že zasičen. Torej je obstajal zaprti trg, ki ni sestavni del skupnega trga.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 9(2)(a) in (b) ter (3), prvi pododstavek, točka (b), in drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 139/2004 ter na pomanjkljivost obrazložitve.

Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da Komisija ni upoštevala postopka za ugotavljanje kršitve, ki ga je organ, pristojen za konkurenco, začel proti družbama Crédit Agricole in Intesa Sanpaolo, ki bi ju bilo zato treba z vidika vpliva na trg šteti za povezani stranki in ne za konkurentki.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 1 in 9(2) in (3) Uredbe (ES) št. 139/2004 ter kršitev načel subsidiarnosti in sorazmernosti.

Tožeča stranka meni, da koncentracija nima pomena za Skupnost in da je bil nacionalni organ, pristojen za konkurenco, v boljšem položaju za odločanje o njej. Komisija bi morala nanj napotiti vsaj del koncentracije, ki se je nanašal na pokrajinske trge, navedene v odločbi.

Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Deutsche Lufthansa in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-46/11)

(2011/C 80/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Nemčija), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Nemčija) in Swiss International

Air Lines AG (Basel, Švica) (zastopniki: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou in A. Israel, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožečih strank

— členi od 1 do 4 izpodbijanega sklepa naj se razglasijo za nične;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije št. C(2010) 7694 konč. z dne 9. novembra 2010 v zadevi COMP/39.258 – Tovorni letalski promet v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP.

V utemeljitev tožbe tožeče stranke navajajo štiri tožbene razloge:

1. Prvi tožbeni razlog, da sta z izpodbijanim sklepom kršena člena 11(2) in 11(1) Sporazuma med ES in Švico, ker so v njem upoštevani stiki v Švici med konkurenti.
2. Drugi tožbeni razlog, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 1(2) Uredbe št. 3975/87⁽¹⁾, ker so v njem upoštevani stiki med konkurenti pred 1. majem 2004 zunaj ozemlja EGP, da bi se lahko ugotovilo:

— kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP, v katero so bili vpleteni evropski prevozniki (vključno s tožečimi strankami) pred 1. majem 2004;

— izvor enotne in trajajoče kršitve pred 1. majem 2004, da bi se lahko določil začetek kršitve s tem datumom.

3. Tretji tožbeni razlog, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 101 PDEU, člen 53 Sporazuma EGP in člen 8 Sporazuma med ES in Švico, ker so bili stiki med konkurenti zunaj ozemlja EGP opredeljeni kot konstitutivni element iste enotne in trajajoče kršitve, s katero so zajeti stiki med konkurenti na ravni sedeža.